

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljanj velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskani se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 250.

V Ljubljani, v sredo 2. novembra 1892.

Letnik XX.

Liberalizem.

„Ta beseda je današnje dni strašilo, s katerim bega in plaši nova katoliška stranka narod slovenski, s katerim nas hoté nekaterniki odvrniti od narodnega dela. Doli za liberalizmom — to je bila parola prvemu slov. katol. shodu, to je bojni klic „Rimskega Katolika“ in „Slovenca“.

Tako začena „Narod“ v zadnji številki svoj uvodni članek o „liberalizmu“ ter se trudi v potu svojega obraza pojasniti razloček med lažiliberalizmom in med pravim liberalizmom. Odločno obsoja židovski liberalizem Nemcev in Madjarov, a — čudo, ves članek mrgoli v dokazovanju samih židovskih lažiliberalnih fraz in načel. — Kar „Narod“ z besedo obsoja, z istim se on proti nam v dejanju vojskuje. Zato le klasičen dokaz iz imenovanega članka. „Narod“ piše:

„Oglejmo si zgodovino Evrope v času, ko še niso ogrevali človeškega rodu oživljajoči žarki pravega liberalizma, danes toli psovane. Kako je bilo pač na svetu v srednjem veku in tudi v novejšem času do francoske revolucije? Kako je bilo takrat, ko je neomejeno vladala cerkvena oblast, ko so jej se morali brezpogojno klanjati celo cesarji in kralji? Takrat, ko se je rabila tezalnica, ko so z najgrozovitejšimi mukami iskali krivovercev in čarovnie, ko so služabniki cerkve na gromadi sežigali svoje bližnjike, takrat, ko je neznosno nasilstvo rodilo Martina Luterja in reformacijo? Takrat, ko so le duhovniki in plemenitaši uživali človeške pravice in k večjemu še nekateri privilegovani meščani? Takrat, ko je ječal kmet v trdih sponah fevdalne gospode posvetne in duhovne, ko je živel življenje psa, obložen s tlako in desetino, strahovan od vsakega grajskega hlapca in birčja... Takrat, ko je bilo znanstvo pod neznosno cenzuro, ko je bila vsaka nova iznajdba, delo Satanovo, ko je preklestvo zadelo Galilejev in Kopernikov blagi nauk!“

Menimo, da jedin ta citat zadostuje popolno! Taka pesem se dan za dnevom poje z istimi besedami v židovskih lažiliberalnih listih in knjigah.

Francoska revolucija, iz neznosnega nasilstva rojen Martin Luter (!!) — to so vzori nemškega židovskega lažiliberalizma, in kakor „Narod“ spričuje, tudi — slovenskega liberalizma. Da, daleč smo v Slovencih, da se nam v slovenskem dnevniku slika Martin Luter kot vzor, reformacija kot vzor, oba porojena iz neznosnega nasilstva katoliške cerkve!!

V istem članku se napada delovanje katoliške cerkve i v Slovencih. „Narod“ namreč piše: „Jedino le vzvišene liberalne ideje rodile so tudi naše narodno pravo, vzbudile nas iz smrtnega spanja, v katerem sta nas pustili dremati cerkev in absolutistična država toliko stoletij.“ — Torej tako! Katoliška cerkev, ki je jedina toliko stoletij hranila Slovence govorečo slovensko, ki je bila jedina prijateljica našim očetom, ona sedaj zasluži tako očitjanje!!

Blagor ti, vzornik naš, pokojni Slomšek, ki si tako nebeško lepo opisoval, koliko je storila katoliška cerkev za ohranitev našega naroda, da počivaš v črnem grobu! Vsaj tega najhujšega očitjanja, teh skrajno grdihi lažij ne slišiš iz slovenskih ust!

Toda dovolj! — Rečem samo: Dokazov, da, žal, živi tudi v Slovencih lažiliberalizem, je dovolj; a najzgovornejši dokaz za to resnico je ta „Narodov“ članek. — Ne in nikdar ne bode Slovence vzor Martin Luter in njegova reformacija, kajti ako bi se bilo Lutrovo delo ohranilo v Slovencih, dandanes bi ne bilo — nobenega Slovenca več na svetu!

Da, katoliškemu shodu je bila parola: „Doli z liberalizmom! Proč z liberalizmom, kakoršnega nam priporoča „Narod“ v tem članku!“ — to mora biti parola vsakega zavednega katoliškega Slovenca!

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. novembra.

Notranje dežele.

Brezverec v ministerstvu za bogočastje. Omenili smo že, da je na željo nekega

uradnika v ministerstvu za bogočastje bil nižjeavstrijski deželni šolski svet prepovedal otrokom, glasno delati križ v šol. S prva se je govorilo, da je ta uradnik protestant, ali sedaj se je pa pojasnilo, da je dr. Sonntag, tako mu je ime, rojen žid. Pozneje se je dal proglasiti za brezverca in je vzel neko katoličanko ter odgaja svoje otroke v protestantski veri. Ker pa vsa protestantska veroizpovedanja priznavajo sveto Trojico, je pač čudno, da bi bilo baš protestantsko veroizpovedanje žaljeno s svetim križem. Najbrž je vodil Sonntag pri njegovi pritožbi nekoliko židovski vpliv. Najčudneje je pa, da more baš brezverec biti uradnik v ministerstvu za uk in bogočastje.

Dunaj. V dunajskem mestnem zboru so razmere mej liberalci in protisemiti jako napete. Župan tudi z vso brezozirnostjo postopa proti protisemitom. Luegerja in jednega tovariša njegovega je kar izključil za štiri seje, ker sta nekaj kritikovala delovanje mestnega sveta in pa postopanje liberalcev sploh in pri tem nista baš spoštljivo govorila o županu. Ker pa ima župan po občinskem redu le za tri seje pravico kacega odbornika izključiti, je torej nepravilno postopal in radovedni smo, kaj poreče na to namestništvo, ki je vendar odobrilo občinski red dunajskega mesta. Protisemitje se baje proti županovemu postopanju ne mislijo pritožiti, temveč bodo počakali, če bode namestništvo samo kaj storilo v tej stvari. Za nemške liberalce se namestništvo vselej hitro potegne, in sedaj se bode videlo, če bode pokazalo isto gorečnost, ko gre za protisemite.

Ogersko. Gledé na vprašanje o vpisavanju in naznanjanju drugoverskih krstov sta se v ogerskem ministerstvu bili pokazali dve stranki. Učni minister Csaki in pa pravosodni in finančni minister so bili za to, naj se to vprašanje reši s tem, da se uvede civilni zakon in civilne matrike. To se tudi ni čuditi, kajti poslednja dva sta prostozidarja. Ministerski predsednik, trgovski, kmetijski in hrvatski minister so pa bili za to, da se v tej stvari doseže kako sporazumljenje s škofi. Ker je večina ministrov bila za sporazumljenje s cerkvijo, bil bi moral učni minister najbrž se umakniti, da niso hude debate o odkritju honvedskega in ovenčanju Hentzijevega spomenika omajale stališča grofu Szaparyju. Sedaj je pa mogoče, da Szapary pojde in za njim pride še liberalnejše ministerstvo. To seveda bode začetek odkritega kulturnega boja. Skofje se tudi ne bodo kar udali vlad, posebno ker imajo gospodsko zbornico na svoji strani.

LISTEK

Vpliv tragedije.

Slika iz pariškega življenja, spisal Evin.
(Konec.)

„Entrez“, dejal je precej glasno malo postaren mož, sedeč na mehkem fotelju, zavil v suknjo, dragocenim kožuhom obrobjeno. Precej nato vstopil je v sobo mlad človek, odet v črno suknjo, s claue cilindrom v roki. Mehko je pršela njegova noga po parketu, pokritem ruskimi preprogami.

Mož za pisalno mizo se je na lahko zgani, vprl oko v prišleca, premotivši ga še jedenkrat od glave do nog spoznal je starega znanca in dobrotni nasmeh se mu je vlegel na ponosni obraz.

„Moj stari znanec iz komedije cum operibus suis, valeté collega“, dejal je ironiško drobrotnostjo. „Dajte, da vidimo!“ Brez ovinkov mu je vzel bele pole manuskriptov. Začutivši težo, se je skoro ustrašil.

„Za en sam diner malo preveč!“ vzdihnil je. Z nogo je bacnil malega kocastega psa, kateri je od prihoda tujčevega neprenehoma renčal.

„Taisez - vous, Chignon“, šepnil mu je in pogladil ga po svetlejši koži. „Boji se zame“, rekel je oprasčaje se proti tujcu.

„Toujours noble, še psa viče“, šepetal je oni sam sabo.

„Pardonnez (Vous), excellence, (Bog ve, kolikrat je z izdatnim vspehom rabil to besedo), pardonnez“, ponovil je še jedenkrat, da Vas motim v hramu Muz in Gracij!“... Pes pa je vedno huje renčal.

„Georgs, Clarine, na pomoč, odvedite to strašno zver v kuhinjo, vtikati se hoče mej pöte“, zakričal je tedaj Labiche saljivim grohotom. Tujec se je tudi radostno nasmehnil.

„Jad inferos!“ viknil je, ko je šepavi Georgs odvel psa skozi vrata. „Georgs, prinesi buteljo vina in malinovca, ne bodi len, plus vivement! Mi umiramo lakote, ti pa šepaš, quelle misère, žurise!“

Šepavi Georgs donesal je naročeno kmalu na mizo in pogledal si tujca.

„Kozarci, kje so kozarci, meni srebrno kupo, a gospodu ono s kristala, hitro! Clarine naj prinese, beži, beži tamburmajor napoleonske vojske!“

„Ad rem tedaj! Georga ne bode več!“

Naslonil se je kakor da je upehan od teh nezgod na fotelj in pričel brati. Ko je prišla Kla-

rina, mlado dekle, še precej mično, baval se je zopet z njo in pozabil za nekaj časa na rokopise.

„Oh, kako dolgo traja, predno človek dobi, kar želi“, tožil je. Oni je pa le pokimal in „excellence“, ni hranil.

Dolgo pa ni mogel brati rokopisov.

„Berite mi Vi, predrobna pisava“... Najbrže je bilo kaj drugega.

Grigot vzel je rokopis in pričel brati z glasom, kateri sam je zamogel slušalca posiliti v spanec. Mrtvoleno, ali precej afektirano valila se je vrsta za vrsto neslanostij, kakor lava iz Etna.

„Plus de vie, monsieur Floquet, plus de vie“, vskliknil je zaspano Labiche, dokler ga niso zabile lamentacije „mourir, la morte“, v da skora nevzbudno spanje.

Dominus Sebalduš čital je dalje, monsieur Labiche pa je spal in smrčal.

„Slab pesnik sem, že vidim, ali tega se vendar nisem nadjal! Sedaj pa le nobenega tu sem!“ Pogledal je po sobi, počasi se blizal gospodu Labichu, odprl potem miznico, izpil zadnjo kapljo bordoške trte iz čaše in odšel tiho, lahko...

Gospod Labiche je spal trdno, nevzbudno. Dobrotna moč Floquetove tragedije!

Vnanje države.

Rusija je poslednja leta imela hud finančni boj z Rothschildom, v katerem so je bajé morala udati denarnemu mogotcu. Kakor znano, se je pred dvema letoma Rusija bila pogodila z nekaterimi francoskimi kapitalisti, da jej preskrbé posojila 300 milijonov frankov. Rothschild se je ustavil in francoski kapitalisti niso mogli spečati ruskega posojila. Ko so francoski kapitalisti poskusili spečati novo rusko posojilo, so vselej Rothschildi toliko prejšnjih ruskih papirjev spravili na trg, da so morali ruska vlada in francoski kapitalisti kupovati ruske papirje in še izdajati denar, da tako ruski kredit ni bil popolnoma uničen. Tako Rusija od vsega posojila ni dobila nobene kopejke, temveč je le še veliko denarja potrosila. Ker je pa Rusiji denarja treba, sklenil je car pomiriti se z Rothschildom. Na željo Rothschildov je prenehalo iztiranje židov iz Rusije. Finančni minister Višnjegradski je odstopil in na njegovo mesto je prišel Witte, ki je židovskega pokolenja in katerega žena je židinja. Sedaj se pa vrše z Rothschildom pogajanja zaradi posojila. Govori se, da žid zahteva jamstvo, da se v Rusiji ne bodo preganjali židje, drugače ne dá denarja. Dela bajé celó na to, da se Rusiji dá ustava in hkratu proglasi popolna enakopravnost židov. Če bi to dosegel, začeli bi se v Rusiji za žide zlati časi. Kakor v zapadnih državah, bi tudi v ruskem parlamentu kmalu židovski liberalci imeli odločilno besedo in največji dobiček bi seveda imel Rothschild. Koliko bode Rothschild dosegel, se še danes ne vé, ali brez nič ne bode, ker Rusija nujno potrebuje denarja.

Francija. V Carmaux-u so bili v nedeljo trije radikalni poslanci. V javnih govorih so še nekaj navduševali delavce, v zapornih posvetovanjih z delavskimi vodjami so pa svetovali, naj delavci začno delati. Radikalci pač vpijejo, ali sedaj, ko bi bilo treba globokeje poseči v žep za podporo delavcev, se pa že umičejo. Ker je trgovski minister že toliko dosegel, da bode družba vse delavce vzela v delo, tudi tiste, ki so sedaj zaprti, ko bodo pomiloščeni, je upanje, da delavci danes ali jutri začno delo. K temu jih že tudi sili pomanjkanje. Podpore namreč le pičle prihajajo, mnogo se pa tudi prime delavskih vodij. Vsaj se je baš te dni razkrilo, kako se je sleparilo pri štrajku v Fourmesu. Sindikat delavcev je imel razdeliti 10.000 frankov, razdelil je pa komaj četrtno tega denarja, drugo se je pa mej troške zaračunalo. Tajnik odbora delavcev je dobil 2300 frankov, torej skoro toliko, kolikor se je razdelilo mej delavce.

Italija. Tudi v nedeljo je več italijanskih državnikov govorilo po volilnih shodih. Govorili so mej drugim dva bivša ministra, jeden državni podtajnik in jeden bivši državni podtajnik. Vsi so dokazovali, da je trodržavna zveza potrebna in da Italija troškov za vojsko ne more pomanjšati. Državni podtajnik Rosano je poleg tega še omenjal, koliko je vlada že storila za izboljšanje javne varnosti. V jedni noči so 585 roparjev zaprli.

Izvirni dopisi.

Iz ljutomerskih gor, 31. oktobra. (Letošnja trgateg) je, hvala Bogu, dokončana, čeravno nas je slabo vreme jako motilo. Slobodno rečeno: hvala Bogu! kajti dobili smo dobro kapljico, ki gre tudi jako dobro v denar. Bali smo se že jako, da bomo imeli letos slabo trgateg, ker je bilo do sv. Lorenca vreme za vinograde jako neugodno, a po sv. Lo-

Samo včasih je bolešno vzdihnil in krčevito si stikal z rokami čelo in zatiskal ušesa. . . . Umrl je in zakopan bil v vica. Neskončno pravični Bog pa mu je dal grozno a zaslužen pokoro: prebirati manuskripte Flopuetove tragedije. Obracal je stranice in čital. — Berila ni bilo konca. Prišel je na zadnjo stran, tedaj mu je ušla v uho „excellence“ in ponosen smeh mu je zaigral na ustnih. Tedaj pa so se polnile pole in tragedije ni bilo ni konca ni kraja. Kakor metlje, Goethejevega Hexenmeistra množile so se in on je ječal in obječal nad grozno težo. „Nesrečna častilakomnost“, zajeknil je in pogledal — na prazno mizo. Pogledal je na zlato uro, poigral si je z verižico.

„Diable, kje je moja ura z verižico?“ Po-praskal se je za ušesi in v tem hipu se je vzbudil. Vsa njegova tragedija bile so le sanje. Streznil se je ali ure ni bilo. Pogledal je po sobi, pesnika tudi ne. „Aha, pesnik!“ Jelo se mu je daniti v možjanih. Posegel je v žep, šestdeset frankov ni bilo nikjer. Izvlekel miznico, vrednostni papirji vredni do tisoč frankov, zginili so. „Mille pardons, excellence“, rekel je samemu sebi smehljaje.

Pred njim pa je stala takisto kakor preje miza z malinjakom in vodo, praznimi buteljami, krožnik brez biscuitov in srebrne in kristalne čaše in — — manuskripti.

rencu se je vreme izboljšalo in grozdje se je precéj popravilo.

Noter do sv. Teresije, ko tukaj začnemo sploh brati, je bilo lepo, toplo vreme; dež in sneg, ki sta nas med trgatvijo prestrašila, pa nam nista več mogla škodovati. Ljutomerske gorice so letos vkljub strupeni rosi, ki se je letos posebno močno prikazala, precej lepe, zlasti, kjer so s škropljenjem dobro zadeli. Nekateri vrbi, kakor Kajžar, Vinski vrh, Brehrovnik, Železne dveri, so bili tudi precej rodovitni; vinski mošt pa je v obče jako dober; na kloster-neuburški tehtnici kaže povprek 17—18°.

Ker so bili po sosednih krajih, v Halozah in Slovenskih goricah, vinogradi ali po toči ali po drugih uimih poškodovani, prišlo je izvanredno mnogo vinskih kupcev k nam, in ti so boljše blago mahoma pokupili in odpeljali.

Plačevali so mošt od kadi po 23—26 kr. liter brez posode. Pri družbi ljutomerskega cerkvenega in občinskega vina je bil štrtinjak s posodo vred plačan od 135—165 gld. Iz tega se vidi, da nam letos italijansko vino še ni škoda storilo. Bog vé, kako bode nadalje?

Pri tukajšnji kmetijski družbi smo se posvetovali, ali ne bi kazalo v slučaj, ko bi nam italijansko vino preveliko konkurenco delalo, da bi se v deželah, kjer bi vinorejci veliko škodo imeli po tujem vinu, na uvažanje tujega vina sklenila deželna naklada. Vendar, kakor sem že omenil, letos te konkurence še nismo čutili, ampak letos smo laglje in boljše prodali vinski mošt, kakor druga leta.

Ugoden uspeh letošnje trgatve je vinogradnike zopet vzbudil, da bodo svoje gorice rajši dobro obdelovali in da bodo se začeli tudi tisti s škropljenjem strupene rose braniti, kateri so do zdaj to še opuščali.

Dandanes se le še tisti vinograd izplačuje, kateri se dobro obdeluje; slabo obdelan vinograd pa je gospodarju le na škodo. Vinogradnikom bi bilo veliko pomagano, ko bi se visoka vlada hotela ozirati na resolucijo tukajšnje kmetijske podružnice, katero je poslala kmetijski družbi v Gradcu, naj jo visoki vladi predloži, namreč: Naj se z ozirom na negotovi pridelek in vedno rastoče troške vinogradi postavijo v nižjo vrsto zemljišč, kakor so se postavili bili pri zadnjem katastru, ker z ozirom na rosne uime in slab stan goric sploh skoro noben vinograd ne daje tistega čistega dohodka, od katerega morajo posestniki dačo plačevati. Zlasti v ljutomerskih goricah je čisti dohodek silno visoko cenjen.

Pri zadnji katastralni cenitvi še ni bilo ne duha ne sluha po strupeni rosi, gorice so prejšnja leta posebno rade rodile, tako, da so kmetje pravili: „Gorica je najboljša gospodarica!“, zato so čisti dohodek visoko cenili, zemljišče v visoki katastralni red postavili in gospodarju veliko dačo naračunali, katero še mora zdaj plačevati, ko so razmero čisto drugačne, in čestokrat nima ne krajcarja čistega dohodka od vinograda.

Lo z umetnim, dobrim obdelovanjem, ki pa tudi mnogo stane, je mogoče še nekaj doseči, in in kateri so vsa leta gorice vstrajno dobro delati dali, imeli so posebno letos dovolj lep dobiček.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 2. novembra.

(Udanostne izjave.) Vedno številnejše dobajajo udanostne izjave občinskih odborov prevzvišenemu knezoškofu. Ker nam danes nedostaje prostora, navedemo samo imena občin, ki so na novo poslane svoje izjave; polagoma objavimo tudi izjave. Poslane so izjave dalje občine: Britof Vremski na Notranjskem, Podgorje pri Kamniku, Volčji Potok pri Kamniku, Moste pri Ljubljani, Lancovo pri Radovljici, Brusnice na Dolenjskem, Iška Loka - Matena pri Ljubljani, Vrhpolje in Sanabor pri Vipavi, Stara-Nova Oselica - Leskova pri Poljanah, Struge, Dobrunje pri Ljubljani. — Čast vrlim občinam! To so najboljši odgovori vernih katoliških mož na napade slovenskih liberalcev.

(Vsprejem pri gosp. dvornem svetniku baronu Heinu.) Zadnje dni so se poklonile voditelju deželne vlade kranjske gosp. baronu Heinu razne deputacije tukajšnjih oblastev, društev in zavodov. V razgovoru z gg. deželnimi odborniki je omenil, da je edino le uradnik, kateremu je jedino vodilo zakon, ne pa pristaš nemške levica, kakor so trdili nekateri nemški listi. Deputaciji arednješolskih gg. profesorjev je obljubil z vsem svojim vplivom delati na to, da

se zgradi v Ljubljani novo gimnazijsko poslopje. Včeraj so se mu poklonila načelnstva c. kr. kmetijske družbe, mestne hranilnice „Rudečega“ in „Belega križa“, mestni zastop itd., ter deputacija vseh narodnih društev.

(Katoliško politično društvo) poklonilo se je včeraj 1. novembra g. voditelju deželne vlade, dvornemu svetniku baronu Heinu. Predsednik kanonik Klum, kateremu sta se bila pridružila še oba podpredsednika, namreč državni in deželni poslanec Franc Povše in deželnega sodišča umirovljeni svetnik Ljudevit Ravnikar, pozdravil je novega načelnika deželne vlade tako: „Preblagorodni dvorni svetnik! Odbor katol. polit. društva v Ljubljani nas je odposlal, da se Vam, preblagorodni gosp. baron, nastopivšemu vodstvo deželne vlade kranjske, kot namestniku našega presvetlega cesarja, dostojno poklanjamo. Katoliško-politično društvo ima po svojih pravih namen, v duhu krščanstva pospeševati duševni in gmotni napredek naroda slovenskega, braniti verske, narodne in državne pravice njegove, gojiti in ohraniti v njem iskreno ljubezen, udanost in zvestobo do presvetlega cesarja in prevzvišene cesarske hiše in pospeševati ustavni razvoj avstrijske države. Ker so pa katoliška vera in neomeljiva zvestoba do presvetle habsburške dinastije in vsem narodom ustavno zagotovljena ravnopravnost najkrepkejše vezi, ki v nerazrušljivo, krasno in mogočno celoto vežejo posamezne kronovine in dežele avstrijskega cesarstva, zato se katoliško politično društvo nadeja, da bode pri Vašem preblagorodju našlo pravo ocenitev svojega patrijotičnega delovanja, in rablja to priliko, Vas, preblagorodni gosp. načelnik, zagotavljati svoje neomahljive udanosti in zvestobe do presvetlega cesarja.“ Gospod dvorni svetnik, ki je pazljivo poslušal ta nagovor, odgovoril je v slovenskem jeziku približno tako: „Jaz se zahvaljujem gospodom za prijazni pozdrav. Vem, da katoliško politično društvo zmerom lojalno in patrijotično deluje. Jaz poznam imenitnost tega velikega društva, ki se razteza med slovenskim ljudstvom po celi deželi, in sem prepričan o lojalnosti slovenskega naroda, o kateri resnično poje pesnik: Hrib se omaje in hrast, zvestoba Slovencev ne gane! Sprejmite zagotovilo, da bodo gospodske ravno tako kakor prej tudi odslej blagohotno ravnale društvu nasproti, in da je bom, kar zadeva moje osebo, podpiral tudi jaz.“ — Gospod dvorni svetnik govoril je potem še s posameznimi gospodi in se konečno od njih prijazno poslovil.

(Osebnosti.) Knez Alfred Windisch-Grätz je od presvetlega cesarja imenovan podpredsednikom gospodske zbornice. — Računski revident pri računskem oddelku finančnega ravnateljstva v Ljubljani, g. Anton Svetek, je imenovan računskim svetovalcem in načelnikom računskega oddelka.

Vesela vest za Cirknico.) Dne 31. oktobra je došlo od grofa Hohenwarta županstvu v Cirknici zasebno sporočilo, da Cirknica dobi okrajno sodišče. Dotični najvišji dekret je že podpisan. Radost je zaradi te prevesele novice v Cirknici velika. Predvčeraj in včeraj dopoldne so topiči živahno pokali. — Ob enem se nam poroča iz Cirknice, da je vročinska bolezen popolnem ponehala in se je šolski pouk zopet pričel.

(Obsojen je bil) danes ob 9. uri „Slovenec“ pri mestnim deleg. sodišču na 20 gld. globe in na drugi sprejem zadnjega „popravka“. O tem, ali je popravek stvaren ali ne, se ni obravnavalo. Zato p. n. čitateljem naznanimo, da bodo jutri še enkrat morali brati „popravek“. Sicer pa tem potom pri-siljeni, o tem še spregovorimo besedo.

(Vseh vernih duš dam.) Kakor vsako leto, tako je bilo tudi letos pokopališče pri sv. Kristofu okrašeno z mnogobrojnimi lučicami in venci v hvaležen spomin na drage rajuke. Včeraj popoldne se je trlo na pokopališču na tisoče ljudstva, nekatere gomile so bile prav lepo odičene z venci in cveticami. Pevsko društvo „Ljubljana“ je ob Sokolovi piramidi zapelo tri žalostinke, a „Slavec“ tri v spomin svojim umrlim članom.

(Bitva pri Kustoci.) Do danes si je že nad 2000 oseb ogledalo podobo bitve pri Kustoci v re-dutni dvorani. Mej drugimi so si ogledali g. pred-sednik dež. sodišča Kočevar, dež. nadsodišča svetnik Levičnik, g. polkovnik vitez Gari-boldi in mnogo bivši vojsaki, ki so bili v bitvi.

(Ogenj.) Z Mirne Peči se nam poroča: Dne 31. oktobra dopoldne je začel goreti kozolec posest-nika Antona Springerja v Podborštu. Užgal se je tudi skedenj tik kozolca in nastal velik ogenj. Vsled

hude sape je bila v nevarnosti vsa vas. Na glas zvana so ljudje prihiteli in pridno gasili že gorečo streho hišnega poslopja. Sreča, da je voda blizu, sicer bi bila danes vsa vas žalostno pogorišče, ker so vse hiše s slamo krite. Ogenj je uničil dva kozolea ajde, skedenj in mnogo krme. Zažgali so otroci.

(Nevarno bolan) je č. g. Valentin Lavtar, kapelan v Krpi. Priporoča se v memento!

(Iz Celovca) se nam piše: V nedeljo dne 30. okt. zvečer ob 7. uri je umrla tu — baje iz Ptuja došla — gospodična Hel. Hussa po le 24 urni bolezni z znamenji azijske kolere. Zato se je po mestu raznesla hitro govorica, da imamo tudi v Celovcu že kolero. Truplo so prenesli v mrtvašnico na mestnem pokopališču, kjer so se vršila včeraj natančna zdravniška preiskavanja, ki so pokazala, da je dotična oseba umrla za unetjem trebušnice, — kakor poroča današnji uradni list. Merodajni krog so imeli pripravljene že razne ukaze, da se mrtvaški sprevedi ne smejo javno vršiti, itd. K vsej sreči tega še ni bilo treba uvesti.

(Slovensko uradovanje.) Slovenska občina Bistrica pri Pliberku na Koroškem se je pritožila zoper odlok koroškega deželnega zbora, da mu mora le nemški dopisovati. Dne 28. okt. obravnavalo se je o tej zadevi pred c. kr. državnim sodiščem, ki je razsodilo zoper priziv narodne občine „Bistrica“ in ugodilo dež. odboru koroškemu. Utemeljevalo je državno sodišče svojo razsodbo s tem, da se je dotična vloga bistriške občine vložila v neki cestni zadevi, a v cestnih zadevah so občine deželnim odborom podrejeni organi in zato nimajo pravice pritoževati se zoper odloke deželnih odborov v notranjih službenih zadevah.

(Šolske vesti s Koroškega.) C. kr. dež. šolski svet je prošnjo občinskega zastopa v Šmihelu nad Pliberkom rešil tako, kakor v Globasnici, Zabnicah in Kotmarivasi. Doslej trirazredna dvojezična šola se razdeli v dve samo-tojni, katerih jedna bode dvorazredna, in sicer ista, v katero se bode zapisalo več učencev. Nemška šola pa je baje potrebna, ker so „nekateri“ prosili zajujo. — Kakor smo že poročali, preustroji se doslej dvojezična šola v Grabštanju v nemško. Tamošnji Slovenci ne bodo imeli posebne škode, ker je že v dosedanji šoli bila slovenščina le pastorka.

(Zdravstveno stanje) mestne občine ljubljanske od 16. do 22. t. m.: Rojenih 14, umrlih 23, in sicer jih je 6 umrlo za grižo, 5 za jetiko, 1 za tifuzom, 1 za vrtico, 10 za različnimi boleznimi. Med umrlimi je bilo 7 tujcev, 10 v zavodih. Zbolelo je 11 oseb za grižo, 5 za kašljem, 1 za vrtico, 1 za škrlatico.

(Čitalnica v Celju) ima v nedeljo dne 6. nov. t. l. letošnje občno zborovanje s sledečim vsporedom: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. 3. Volitev novega odbora in revizorjev. 4. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Za mnogobrojno udeležbo prosi odbor.

(Akademično društvo „Triglav“) v Gradcu sklenilo je zaradi notranjih društvenih razmer praznovati Prešernovo slavnost še le po novem letu. Odbor za zimski tečaj 1892—1893 sestoji iz sledečih gospodov: stud. med. Demeter vitez Bleiweis-Trsteniški, predsednik; stud. med. Emanuel Dereani, podpredsednik; stud. iur. Edvard Pajnič, tajnik; stud. iur. Josip Faganelj, blagajnik; stud. iur. Martin Zwitter, gospodar; stud. med. Anton Gregorec, knjižničar; stud. med. Bela Stuhec, odbornik-namestnik.

(Nesreča v cerkvi.) V Pregradi na Hrvaškem zgodila se je v nedeljo velika nesreča. Med božjo službo je zaklicala neka ženska, da se zvonik podira. Ljudstvo se je ustrašilo in začelo bežati iz cerkve. V silni gneči je bilo ranjenih nad 70 oseb, 14 je ostalo mrtvih.

(Mrtvega so našli) včeraj na nekem travniku za Bičevjem Franceta Malenška, 41 let starega mizarkega pomočnika iz Ljubljane. Mrtvega so prenesli v mrtvašnico k sv. Krištofu.

Socijalne stvari.

O žveplenkah. Prošli teden so se sešli štirje tovarnarji žveplenk: Horvic, Firt, Ieig in Le b, v Pragi, da se posvetujejo, kako bi se znova dalo dokazati svetu, koliko stori Abrahamov rod za človeštvo. Ti možje so seveda veliki reveži, tako n pr. Firt zasluži na leto le toliko, da si jedno

samo veliko hišo kupi na Dunaju; le z redka mu priraste dobička za dve. In zaradi sveje revščine so sklenili, da se podraže užgalna sredstva, imenoma žveplenke. Revž plačuj, če ne pa — pogini!

O pivu. Po velikih mestih spada pivo mej hrano delavčev, in ne bilo bi od škode, če bi tudi naši posestniki svojim delavcem, ki so po nekaterih krajih že silno razvajeni, mogli dajati piva za malico namesto žganja in vina, katero se sedaj zahteva. Za pivo je treba hmelja in sladú. Čim dražja sta tedaj hmelj in ječmen, tem dražje je pivo. To je tudi v praksi resnično, kakor bi moralo biti tudi resnično: čim ceneja hmelj in ječmen, — tem ceneje pivo. A ne gre tako. Drugače določujejo pivovarniški kapitalisti, ki so se združili in sklenili velike kazni tistemu, ki bi ceneje prodajal pivo. In tako je tudi. Nobeden ne prodaja ceneje, in ljudstvo — masti bogatine. Dve leti sem je hmelj mnogo, ječmen pa skoro za 40% ceneji, in — pivo se plačuje, kakor prej. Tako umeva zakon menčsterskega liberalizma o „Angebot in Nachfrage“ — nas čas. Proti tem najostudnejšim monopolom, ki vnebovpijočo krivico delajo revnemu nižjemu ljudstvu se ne gane nobeden. — Pač! Poslanec Hofman je pred dobrim letom interpeloval finančnega ministra. — In — odgovora ni še štekati. — Za naše kraje bi se dalo mnogo pisati o podobnih, seveda manjih monopolih. Samo na to opozarjamo danes: Kako drago se po nekaterih krajih mora kupovati — meso ali kruh. Mesarji in peki nočejo vedeti ničesar, kedaj je živina in žito ceneji. In ta nevednost je splošna. Dokazov imaš po Gorenjskem, Dolenjskem, Notranjskem in povsod po slovenskih zemljah — v izobilju. K.

Na Laškem se tudi daní. Pred kratkim so v Genovi zborovali laški katoličani; mej tem so se sešli tudi prvič socijalni politiki apeninskega polotoka. Z veseljem omenjamo, da se je tega shoda udeležilo mnogo lajkov. Najimenitnejša točka je bilo posvetovanje, kako se pomozi nebrojnim izseljencem in zavri uzroke te žalostne prikazni. Saj je znano, da afriško obrežje, Albanijo, vzlasti pa Ameriko, preplavljajo laški delavci. Tudi Avstrija ima v tem veliko skušenj; pri vsakem večjem podjetju so Lahji prvi poleg, in gotovo bi se tudi našim delavcem precj poznalo, če bi se ta krošnjarski značaj laški v nekoliko spremenil. Lahji sami si morajo to želeli. Če le karavane lačnih, brezdelnih proletarijcev se vlačijo po celi zjedinjeni kraljevini; posebno mesta so jih polna. — Za sedaj so zborovalci predlagali, da se podpirajte raznovrstna društva v ta namen, n. pr. takozvana „misijonska družba“, ki jo je ustanovil msgr. Skalabrini, obstoječo večinoma iz neduhovnikov, laška družba „sv. Rafaela“ v Zjedinjenih državah, in v verskem in socijalnem oziru neumorna kongregacija salezijanska. Govorilo se je tudi o mejnarodnem pravu, o italijanskem poljedelstvu, ki vedno bolj pripada in h katerega rešitvi se je predlagala sprememba dednega prava po avstrijskem vzgledu. Govori so — govori, a izredno tolažilno je to, da so tudi na Laškem možje izobraženci, ki so si navdušenja polni sveto obljubili, z vsemi svojimi močmi delovati za katoliško-socijalno preosnovo.

Zadružni shod v Ptuj. Za Štajersko, Koroško in Kranjsko se je napovedal shod obrtnih zadrug v Ptuj. Prišlo je tija 150 zastopnikov. Najprej se je obravnaval vladni predlog o „v ravnavi davkov“. Nasvetovalo se je nekaj prememb. Potem se je sklenilo, da se odpošljejo izvedenci iz vseh treh dežel k posvetovanju davčnega odseka državne zbornice. — Sklenilo se je tudi, da se ustanovi društvo za onemogle in zavdove in sirote obrtnikov vseh dežel. Opozarjamo, da je bil navzoč pri tem shodu framason — dr. Foregger in da je tudi govoril. To nam je zadostno znamenje, da se je shod vršil v znamenju nemštva in liberalizma. — Zato opozarjamo domače obrtnike, naj ne gredó na limanice zvitemu tujcu. — Kaj imajo storiti zadruge slovenskih obrtnikov z nasvetom o imenovanem novem društvu, in kaj z zapisnikom shoda, ki ga tiskanega dobé proti povračilu lastnih stroškov, je — jasno! K.

Telegrami.

Dunaj, 1. novembra. Tudi danes se ni naznanil noben slučaj kolere. Včeraj naznanili so se zvečer štirje, danes pa trije sum-

ljivi slučajji obolenja, pri katerih se je pa pokazalo, da ni kolera. Na kolero bolnemu Wodalu boljša se hitro zdravje.

Dunaj, 2. novembra. Cesar je zjutraj šel v Maierling in bil pri maši v samostanski kapelici. Cesarica je ob sedmih se peljala v kapucinski samostan in mudila se dlje časa v tihi molitvi pri rakvi pokojnega carjeviča Rudolfa.

Dunaj, 2. novembra. Dunajski odbor avstro-nemških častnikov, kateri so se udeležili tekmovalnega jahanja mej Dunajem in Berlinom, javno objavlja, da so splošne obdolžitve avstrijskih častnikov v „Berliner Tagblatt“-u popolnoma neresnične in neosnovane. Obdolžitve nadporočnika Miklosa se pa v njegovem imenu zavračajo kot zlobna obrekovanja. Miklos je pravilno ravnal prav po dogovorjenih določilih.

Krakov, 1. novembra. Iz Dombija došlega bolnika vsprejeli v kolerno bolnišnico. V Piaskiju welkiem je jeden zbolel, jeden pa umrl za kolero, v Prokocimu in Dombiju konstatovano po jeden slučaj kolere.

Budimpešta, 31. oktobra. Poslednjih 24 ur jih je 22 zbolelo, 10 pa umrlo za kolero. V Tothu, ostrogonskega komitata, jih je dosedaj zbolelo 19.

Carmaux, 1. novembra. Strajkovci so sklenili, da zopet začno delati. Clemenceau je obljubil, da bode obsojenim strajkovcem izposloval pomiloščenje in jim tudi skušal dobiti delo, če ne v Carmauxu, pa kje drugje.

Berolin, 1. novembra. Poslednje tri dni ni nikdo v Hamburgu za kolero zbolel.

Črne, bele in pisane svilene damaste

od gld. 1.40 do gld. 17.75 meter (do 38 vrst in 600 raznih barev) razpošilja poštine in colnine prosto **svilarnica G. HENNEBERG** (v in kr. dvorni založnik), Zürich. Vzorci s povratno pošto. Pisma 10 kr. porto. 191 5 (8)

Umrli so:

27. oktobra. Luka Žakelj, delavec, 52 let, je v Ljubljani utonil. — Karol Babnik, knjigovezec, 67 let, Stari trg 12, valed raka.

28. oktobra. Ana Zadnikar, pasarjeva hči, 3 mesece, Cesarja Jožefa trg 2, atrofije.

V bolnišnici:

29. oktobra. Antonija Pokorn, gostija 52 let, emphysem.

Tuji.

30. oktobra.

Pri **Maliču**: Bauer, uradnik; Rein; Kohn; Frankl, Berč, Mebus, Wlenke, trgovci; Wedl, Reich, Pick, potovalci, z Dunaja. — dr. Traun, odvetnik, iz Celovca. — Pišcane, uradnik, s soprogo, in Košir iz Trsta. — Baier iz Plzna. — Čadež, posestnik, z rodbino, iz Poljan.

Pri **Stonu**: Soukup; Diem, Novak, trgovec, z Dunaja. — Mendlik, nadgeometer, iz Gradca. — Kohn in Lengel, trgovca, iz Vel. Kanize. — Schindlhauer, trgovec, iz Berolina. — Hajek, tovarnar, in Stare iz Kamnika. — Schumuk, zasebnica, iz Celovca. — Gospa Ida Mally iz Tržiča.

Pri **Jutnem kolodvoru**: Ažman, mizar, z Brezja. — Lakner, odgojiteljica, iz Sovodnja. — Markon, posestnik, iz Planine.

Pri **avstrijskem caru**: Musini, lekarnarjeva vdova, iz Celovca. — Rupnik, nadučitelj, iz Leskovec. — Haimscheg, stotnik v pok., iz Gorice. — Repino, trgovec, iz Prema.

Pri **bavarskem dvoru**: Kimove, uradnik, iz Zidanega Mosta. — Gregorka, vinotržec, z Reke. — Hahl, uradnik, z Dunaja. — Vogrin, prodajalec čipk, s soprogo, iz Maribora.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		V. veter	Vreme	Mnrtine na 24 ur
		uratskats v m	toplota po Celziju			
31	7. u. jut.	736 6	4 6	sl. sever	del. oblac.	0 00
	2. u. pop.	737 2	14 4	sl. svzh	oblačno	
	9. u. sveč.	736 9	11 0	„	jasno	
1	7. u. jut.	736 0	8 8	sl. vzh.	del. jasno	0-90
	2. u. pop.	734 7	15 8	zm. szapad	„	
	9. u. sveč.	734 1	11 8	sl. szap.	oblačno	

oredaja temperatura obah dni 10-4° in 9-2°, oziroma za 2-3 in 1-4° pod normalom.

Vsebinska XI. zvezka:

Peter Preradović. Napisal V. C. — Skopuh. Zložil Anton Hribar. — Se enkrat. Zložila S. M. Bonaventura. — Zmota in povrat. Povest. Spisal Iv. S. — Azma. Zložil A. M. — Očetova tajnost. Povest.

Spisal Slavoljub Dobrávec. — 27. vinotok. Zložil M. O. — Slikárjeva molitev. Zložil M. O. — Rudarske pesmi. VI. Zložil Vladimir. — Kamnik. Prirodopisno-zgodovinski obraz. Spisal Jos. Benkovič. — Na jutrorem. Potopisne in narodopisne črtice. Spisal dr. Fr. Lampe. — Slovstvo. 1. Slovensko slovstvo. 2. Rusko slovstvo. 3. Drugo slovstvo. — Razne stvari. — Slike: Peter Preradović. — Žalujoča deklica v cerkvi. — Most na čolnih v Kolombu na Ceylonu. — Prizor iz francoske prekucije. — Pogled na Kamnik s severno-vzhodne strani. — Pogled na severni del Kamnika z vzhodne strani. — Zima v Tatrach.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja, došle nam od več strani povodom prebitke izkuge našega nepozabnega sina, oziroma brata, bratrance itd., gospoda

Maksimilijana Demšar-ja,

dijaka VIII. gimn. razreda,

in mnogobrojno spremstvo do zadnjega počivališča izrekamo vsem najiskrenejšo zahvalo. Osnovito nas reže dolžnost zahvaliti se zastopnikom gimn. učitelstva pri pogrebu c. kr. gimn. ravnatelju velečast. gospodu Andr. Senekoviču in mnogozaslужnemu gospodu dr. Svetini, dalje gospodom gimnazijskim pevcem in gospodom pevcem škofjeloškega slov. bralnega društva za ganljivo petje, gospodom dijakom osmošolcem in gospodom škofjeloškim dijakom ter gospodom bogoslovcem za darovane prekrasne vence in za mnogobrojne udeležbo pri pogrebu, kar nam je bilo v največjo tolažbo. Najtoplejše se zahvaljujemo tudi za obisk in tolažbo v dolgi bolezi predrazlega umrlega čast. gospodom duhovnikom v Ljubljani in Škofji Loki.

ŠKOFJA LOKA, dne 2. novembra 1892.

Žalujoči ostali.

518 1

Marsala Florio.

Znamka S. O. M. Najboljše laško namizno vino, priporočajo je zdravniki za krepitev slabotnim, bolnim in prebolelim. — Steklenica 1 gld.

Gosp. lekarnarju G. Piccoliju v Ljubljani.

Podpisani Vam potrjujemo s tem, da že 18 let prejimate Marsala vino iz naših kletij in sicer najboljše. Pooblašamo Vas, da to potrdilo, kakor je resnično, objavite in se podpisemo z velespoštovanjem J. & V. Florio.

Palermo (Italija) meseca dec. 1891.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (262) 12

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse zobne operacije in zobna plombovanja

A. PAICHEL,

(12) 81 zobozdravnik

pri Hradskega mostu I. nadstr.

Poslano.

Ko se je bilo naše „Bratno društvo“ po nekem liberalnem dopisniku v „Slovenskem Narodu“ napadeno, tedaj je odbor imenovanega društva, proti temu slovesno protestiral in je svoj odpor poslal „Slovenec“, „Slov. Gospodariju in „Domovini“.

V tem protestu so tudi sledeče besede: „Konstatujemo pa, da Rimskega Katolika nimamo. Kakor sem že od vseh strani slišal, se je ta stavek tako razumel, kakor da bi se naše društvo ne strinjalo z načeli „Rimskega Katolika“, ali kakor da bi

nas bilo sram pred svetom za dr. Mahničere pristaje se spoznati. Toda niti eno, niti drugo ni v našem društvu, temveč odločno izpovemo, da naše društvo ni liberalno, temveč popolnoma katoliško, kar dokažejo listi, ki se pri nas berejo. Ob enem naznanjamo, da imamo od tistega časa, ko smo bili v „Slov. Narodu“ napadeni „Rimski Katolik“ naročen in se prav pridno bere.

Ponikva ob južni železnici, 25. oktobra 1892.

Alojzij Arzenšek,

kapelan na Ponikvi, predsednik „Brat. društva“.

Zahvala.

Povodom požara dne 28. oktobra izrekam tem potom sl. ljubljanskemu gasilnemu društvu, osobito načelniku g. Fr. Doberletu, kakor tudi vodstvu in moštvu za hitro pomoč mojo najprisrčnejšo zahvalo, dalje g. Finou za prvo zdravniško pomoč, g. županu P. Grasselliju, g. komisarju J. Tomou za prijazno tolažilo v velikem strahu, kakor tudi vsem prijateljem in znancem za sočutje ob moji nesreči. Ob enem izrekam zahvalo banki „Slaviji“, osobito njenemu zastopniku g. I. Hribarju za točno izplačilo škode.

Ljubljana, dne 2. novembra 1892.

Orosly Dolenec.

519 1

Bitka pri Kustoci.

V tukajšnji redutni dvorani je razstavljena

plastična podoba

bitke pri Kustoci

z dne 24. junija 1866. — Razstava je odprta vsak dan od 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne.

Vstopnina ob delavnikih 20 kr., ob nedeljah in praznikih 10 kr.

509 9-4

Zaloga piva.

Podpisani usojajo si visokorodnemu plemstvu, dostojanstvenikom in sl. občinstvu javljati, da je izročil z dnem 1. novembra t. l. svojo

zalogo piva

gospodu **Ivanu Hafner-ju** pivarna, sv. Petra cesta št. 47

za ljubljansko mesto, ter prosi in opozarja cenjene odjemalce, naj se izvolijo pri naročitvah obračati neposredno do označene zaloge, mojega piva.

Božidar Fröhlich, pivovar na Vrhniki.

Ozirajoč se na zgorajšnjo izjavo priporočam se cenjenim odjemalcem in sl. občinstvu z zagotovilom najtočnejše izvršitve vsakega naročila. Pivo v steklenicah ali sodčkih dostavljalo se bode brezplačno na dom.

(Velespoštovanjem)

Ivan Hafner,

lastnik pivarne, sv. Petra cesta 47.

520 3-1

Dunajska borza.

Dne 2. novembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 65 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 „ 45 „
Zlata renta 4%, davka prosta	114 „ 85 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 30 „
Akcijske avstro-ogerske banke, 800 gld.	987 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	310 „ 50 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 70 „
Napoleonondor (20 fr.)	9 „ 53 „
Cesarski cekini	5 „ 70 „
Nemških mark 100	58 „ 75 „

Dne 31. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	112 gld. „ kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 40 „
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	140 „ — „
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	152 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	185 „ 75 „
Zastavna pisma avstr. zem. kred. banke 4%	98 „ 25 „
Zastavna pisma	100 „ 30 „
Kreditne srečke, 100 gld.	191 „ — „
St. Genois srečke 40 gld.	83 „ 30 „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	16 „ 80 „
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	23 „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	62 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	60 „ — „
Windischgrätzove srečke, 20 gld.	151 „ — „
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	2787 „ — „
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	96 „ 75 „
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	1 „ 16 „
Papirni rubelj	— „ — „
Laških fir 100	— „ — „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I. Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočnejše.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4% gališkega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) srebrne prioritete.

Brezplačno shranjevanje in oskrbovanje

imovine.

Natančnejša pojasnila dajo se v naši pozvedovalni pisarni ustno in pismeno.